Gödir fundarmenn.

Um leid og ég segi settann ádalfund Hrádfrystihúss Stokkseyrar h.f. fyrir árid 1971, býd ég ykkur alla velkomna til fundar.

Fundur þessi var ~~var~~ bodadur med uppfestri auglýsingu hér á þorpinu, svo og einni auglýsingu á Rikisútvarpinu, og med venjulegum fyrirvara.

Þess er vert ad minnast ad þetta mun vera 30. ádalfundur frystihúsins í því formi sem þad nú er - en var ad vísu rekid undir formi samvinnufélaga um nokkur ár.

En rekstur frystihús á þessum stad á sér miklu lengri sögu.

Þannig segir Gudni prófesor Jónsson í Stokkseyringa sögu, fyrra bindi, bls. 231 „Þad mun enkum hafa verid fyrir forgönga Ólafs kaupmanns Árnasonar ad á þorlaksmessu fyrir jól 1899 var stofnad félag til ad koma upp íshúsi á Stokkseyri. Nefndist þad Ísfélag Stokkseyrar og var hlutafélag med 25 kr. hlutabréfum". Var þessi íshúsrekstur byggdur á hinni gamalþektu ádferd, ad safna ís ad vetrinum og blanda hann smámsaman med salti, en vid þad myndast kuldi, sem kunnugt er. Gudni Jónsson rekur sögu þessa fyrirtokis, sem nokkrum sinnum skifti um eigendur og yfirleitt mun hafa átt í erfidleikum og 1942 er stofnad samvinnufélag til ad annast rekstur inn og 1948 er því félagi breytt í hlutafélag og for þá þad nafn sem þad um ber: Hrádfrystihús Stokkseyrar h.f. Frystivelar voru fyrst settar í húsid 1942.

Þetta hemur nokkud heim vid það ad 1. ádalfundar gjörd sem ég hef undir höndum er dagsett 17 janúar 1943. Einhvern áddragande hefur þetta haft, því fundargerd byrjar á því gera grein fyrir byggingarkostnadi frá árinu 1941, sem talinn er kr. 126.048.39.

Annar lidar fundargjörder segir frá rekstrinum árid 1942. Tekjur 336.425. Gjöld 314.783 ~~70~~ – tekju afgangur því 21.278. ~~87~~.

Eignir félagsins eru taldar 126.493.33 og skuldir 107.278. ~~87~~ – Skuldlaus eigu því 45.234.33.

Þetta byrjadi ekki svo illa. En ei ttlvad hefur þetta nú gengid skrikkjött eins og varda vill. Ádalatridid er þurna ad eru til fundargerdir frá árinu 1943, og í mörgum þeirra mikinn frödleik ad finna.

Hvort reikningar félagsins eru til á sama hátt, það veit ég ekki. — — —

En nú erum vid med ádalfund fyrir árid 1971. Stjörnin hélt 6 bókada fundi fyrir utan stödugar óformlegar vidrödur, ~~enkum í milli formanns og framkvomdastjóra~~. Á þessum fundum voru tekin til umrödu og áhvördunar lim margvíslegustu mál er félagid varder og upp koma áhverjum time, enkum voru það framkvomdirnar hér heim, sem allir þekkja svo og nýsmidi 2ja báta vestur í Stykkishólmi.

Frá þú var skírt á sídasta ádalfundi 2 bátar voru í smídum og sá fyrri vontanlegur þá fyrir áramót og sá sídari í mars 71. Reyndin vard sú ad sá

fyrri kom 1. apríl, sá síðari 9. nóvember s.l.
Umsamið kaupverð – meðvenjulegum fyrirvara þó – var 13.5 miljónir hvor, en þeir fóru í 18 og 20 miljónir. Þarna kemur fram verð þróunin í landinu, samhliða óskum kaupanda (okkar) um ýmsar týrari og fullkomnari búnað bátanna, svo og að einhverju leiti töf sú sem varð á afgreiðslu.
Um fyrri bátinn Geir Jónasson, verð að segja það að þar hafa komið fram gallar sem tafið hafa bátinn frá veiðum, tilraunir með lagfæringar kosta sitt, þó Frystilínsið beri þar ekki að öllu leiti, en vonandi er að búið sé að sigrast á þessu.
Um síðari bátinn, Jósef Geir, sem lítillega er kominn á veiðar veit ég ekki annað en að hann sé hið listilegasta skip.
Ég mun hafa sagt það hér á þessum stað við ~~[illegible]~~ sama tokifæri að undir útsjónarsemi, rekstri og afkoma ~~[illegible]~~ þessa fyrirtokis vori komin afkoma og tilvera þessa sveitarfélags, og að félagið sjálft yrði að mestu að treysta á egin hráefnisöflun. Til þess þarf að gera út skip. Bátar ganga úrsér, þessir 2 bátar eru ekki nema eðlileg endurnýjun og því voru þeir keyptir.
Um frekari bátakaup er ekki rádið. Þó er Frystilínsinu tryggt nýsmíði á sama stað fyrir 2 báta nest á eftir 2 eð 3 þremur bátum öðrum, sem Skipavík hefur samið um smíði á.

um afkomu síðasta árs verð og fiordur.
Þar greinir framkvæmdastjóri frá rekstri og niðurstöðu og enfremur því sem er á döfinni um frammkvæmdir í húsinu sjálfu. — — —
Afli sem barst hér á land 1971 varð 500 tonnum minni en árið á undan og ef við lítum á yfirstandandi ár, þá lækkar aflamagnið en þá um 363 tonn og eru þó með í þessu aflamagni tilin 343 tonn af hörpudiski sem lingað var flutter vestan frá Breiðafirði.
Þessi aflarýrnun hlýtur að setja svip sinn á afkomu þessarra ára. Við eigum allt undir því að fá fisk.
Kins og árið 1970 gerðir félagið út 4 báta í sameign með öðrum.
Reikningur er nú settur upp með nokkuð öðrum hætti en áður, en að mér sýnist fyllilega rökrétt. Þannig er niðurstaðan af rekstri bátanna og beinaverksmiðju, ~~[illegible]~~ færð inn á aðal reikning hússins til taps eða ágóða eftir því sem við á. Þannig uppgert kemur heildar fyrirtækið út með hagnað uppá 38 þúsund krónur.
Heildar velton mun vera um 120 miljónir og eigið fé um 19 miljónir en skuldir um 43 miljónir.
Eigið fé hækkar frá fyrra ári vegna þess að nú er tekið inn nýtt fasteignamat.
Ég hef reynt að gera mér grein fyrir greiddum vinnulaunum og aflahlut sjómanna og telst svo til að það séu 47.6 miljónir króna [illegible]

Af því sem þegar er sagt liljóta hlutlaufar að skilja það að afkoman má teljast þolanleg, en engenvegin góð. Við náum afskriftum og greiðum áfallinn kostnað og þá er allt í botni. Það er ekki nógu gott hjá fyrirtæki sem hefur þörf fyrir stór aukna uppbyggingu. En við skulum trúa og treysta á gefu okkar að, guð gefi okkur meiri afla, standa saman, og treysta á okkar ágæta starfsfólk, bæði á sjó og landi, svo og okkar frábæra framkvæmdastjóra. Allu þessu fólki færi ég mínar og stjórnarinnar allar hjartans þakkir fyrir sitt ágæta framlag. Sömuleiðis þakka ég samstarfið innan stjórnarinnar. – –
Ritt er það mál sem ég get ekki látið hjá líða að minnast á. Það eru hafnarmálin hér á Stokksegri.
Við gtöddumst mjög yfir því í fyrra þegar komin var hér all álitlegur hafnargarður og yfirleitt kirt hér við bryggju.
En síðan erum við búnir á fá 2 meiri hátter sjávarflóð – þó engenvegin þau stostu sem vitað er um. Í síðara flóðinu fór 50 tonna bátur uppá bryggju sat þar um stund og fleut svo út aftur. Hafnargarðurinn skemdist lítilleg í bæði skiftin þetta sannar okkur það að við erum í algerðum voða með bátana í stostu flóðum, nem veruleg úrbót komi til.
Að minu mati þarf hafnargarðurinn að hækka um 1.5 – 2 m. Þetta kostar stórfé, en við verðum eitthvað á okkur að leggja ef við ætlum að hallast hér við.

Þetta vona ég að rádamann sveitarfelagsins, svo og almenningur skilji, og séu reidubúnir að beita ábrifamatti sínum til stór ádgerda í þessu afni. Gardurinn sem kominn er sýnir að verið er í réttri leid, en stór átak þarf til viðbóter.
Við erum ekki einir um það að fyrsta átak í hafnar málum rugnist áfullnogjandi og verdum að knýja fram frekari ádgerdir og vera við þvi búnir að bera þar verulegann hluta af kostnadinum sjálvir. — —
Fer ég svo ekki freker útá þetta, en gef frammkvæmdastjóranum ordid.